

	Capta.	15
	Consiliarij.	
Secunda	Quod attenda commissione sua, clare in hoc	
Ser Petrus Grimani	loquente, sicut loquuntur etiam capitularia multorum	
Ser Donatus Mauro	officiorum, quod potuit renuntiare absque pena, quia	
Ser Ludouicus de Priolis.	constitit dominio, quod habebat dictum factorem in	20
	Creta et nichilominus ita per sacramentum affirmavit.	
	230. 256. 241. 266. — Non sinceri 86. 83. 73. 59.	22

21

Ἐπειδὴ ἡ ἀποφασισθεῖσα πενταετὴς ἀναβολὴ τῆς παροχῆς ὀφφικίων λόγῳ χάριτος ἀπὸ πολλοῦ παρῆλθε, ἀποφασίζεται ὅπως ἀκυρούμενη αὕτη, δίδονται ὀφφίκια καὶ εὐεργετήματα λόγῳ χάριτος εἰς Κρήτην καὶ εἰς πρόσωπα ἀντάξια χάριτος. Ἐξαιροῦνται τὰ ὀφφίκια τῶν δικαστῶν, τῆς νυκτός, τῶν δικαστῶν Κρήτης, τῶν ταμιῶν, τῶν κομμερκιαρίων Κρήτης καὶ ὅλα τὰ ἄλλα τῶν ὁποίων οἱ ὀφφικιοῦχοι ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ Μείζονος Συμβουλίου Βενετίας. Τὰ λόγῳ χάριτος διδόμενα ὀφφίκια θὰ δίδονται ὑπὸ τῶν 5 συμβούλων Βενετίας, τῶν τριῶν προέδρων τῶν τεσσαράκοντα καὶ τῶν δύο τρίτων τοῦ Μείζονος Συμβουλίου Βενετίας. 1381, Ὀκτωβρίου 3.

Fo 166 ^{to}	Millesimo trecentesimo LXXXI, die tercio Octobris.	1
	Capta.—Quia iam magno tempore elapso expiravit terminus v annorum partis et stricture officiorum et beneficiorum insule Crete, et iustum et pium sit compati multis nobilibus et ciuibus, et fidelibus nostris qui optime se gesserunt in factis nostris in possendo eis dare per gratiam de dictis officijs, ut possint se substinere cum eorum familijs ad honorem nostri Dominij; uadit pars, quod pars et stricture predicta alias capta, ut dictum est, reuocetur, ut possit fieri gratia de dictis officijs et beneficijs insule predictae personis, que meruerint, et sint digne gratia et subuentione nostra; cum conditione, quod domini de Nocte, iudices Crete, camerarij et comerclarij Crete et omnes alij, qui sunt soliti fieri in nostro Maiori Consilio, fiant in Maiori Consilio cum conditionibus contentis in dicta parte, alias capta; et debeant ipsa officia et beneficia dicte insule, que dabuntur per gratiam dari cum consilijs terre, scilicet per v consiliarios, tria capita de XL, et duas partes Maiori Consilij. Et si consilium uel capitulare est contra sit reuocatum quantum in hoc.	5 10 15
	Capta in consilio de XL ubi, fuerunt de parte 32—non sinceri 1—de non 2.	
	In Maiori Consilio de parte omnes alij. De non 22. Non sinceri 14.	17

22

Σημείωσις: 1382.

Οἱ ἐπιφοιτήσαι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐμπνευσθέντες 41 καὶ ἀναγραφόμενοι ἐν περιθωρίῳ ἐξελέξαντο

Δόγην Βενετίας τὸν Γαληνότατον καὶ Ἐξοχώτατον Κύριον Κύριον Ἀντώνιον Βενιέρην Καπετάνον Κρήτης τὴν εὐτυχῇ ἡμέραν 21 Ὀκτωβρίου περὶ ὥραν εἰκοστὴν δευτέραν (4 μ. μ.).

Nota : 1382.

Ultrascripti xli, Spiritus Sancti gracia inspirati, elegerunt in Ducem Venetiarum Serenissimum et Excellentissimum Dominum Dominum Antonium Venerio, die xxi mensis Octobris, circa horam uigesimam secundam, felicissimam, existentem capitaneum Crete.

ΣΧΟΛΙΑ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΠΑΡΑΛΛΑΓΑΙ

Οἱ αὐξοντες ἀριθμοὶ τῶν σημειώσεων, ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὸν αὐξοντα ἀριθμὸν τῶν ἀποφάσεων.

Σημειώσεις. Αἱ ἀποφάσεις αἱ ἀφορῶσαι διορισμοὺς ἢ ἄλλας ἐπουσιώδεις παροχὰς λόγῳ χάριτος, παρατίθενται ἐν Ἑλληνικῇ περιλήψει μόνον, παραλειπομένου τοῦ κειμένου.

1. Ἡ ἔννοια τῆς ἀποφάσεως ταύτης εἶναι εὐεξήγητος. Οἱ ἐν Βενετίᾳ παρεπιδημοῦντες, ἐκ τῶν Βενετικῶν κτήσεων εὐγενεῖς δι' ὑποθέσεις των ἢ δι' ἄλλας αἰτίας, ἐφρόντιζον σὺν τοῖς ἄλλοις νὰ λάβωσι διορισμὸν τινα, λόγῳ χάριτος εἰς θέσιν ὀφφικίου τινὸς τοῦ τόπου των. Τὸ τοιοῦτον δὲν ἦτο δύσκολον νὰ κατορθωθῇ, διότι οἱ Βενετοὶ ἀνέκαθεν ἐκολάκευον τοὺς προύχοντας τῶν κτήσεων, ἵνα εἶναι πιστοὶ εἰς τὴν Βενετικὴν κυριαρχίαν. Οἱ εὐγενεῖς ὁμῶς οὗτοι λαμβάνοντες τὸν διορισμὸν δὲν ἀνεχώρουν ἀμέσως ἐκ Βενετίας, ὅπως ἀναλάβωσι τὰ καθήκοντα αὐτῶν, ἀλλὰ περέμενον αὐτόθι μέχρι διεκπεραιώσεως τῶν ιδιωτικῶν των ὑποθέσεων. Οὕτω ὁ χρόνος παρήρχετο, συγχρόνως δὲ ἐξηντλεῖτο καὶ ἡ θητεία τοῦ ὀφφικίου των, ὅποτε παρουσιάζετο ἐν Βενετίᾳ ἕτερος εὐγενὴς αἰτούμενος νὰ διορισθῇ εἰς τὸ αὐτὸ ὀφφίκιον τοῦ ὁποίου ἡ θητεία ἔληξεν. Ἡ Βενετικὴ καγκελλαρία λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει τὸ γεγονὸς τοῦτο καὶ μόνον, χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ ἂν ὁ ὀφφικιοῦχος τοῦ ὁποίου ἡ θητεία ἔληγεν ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του, διώριζε τὸν ἕτερον τοῦτον.

Συνέβαινε λοιπὸν νὰ παρουσιάζονται εἰς τὸν ρέκτορα τοῦ τόπου ἐνθα τὸ ὀφφίκιον δύο, διεκδικοῦντες τὸ αὐτὸ ὀφφίκιον καὶ ἔχοντες ἐν τάξει τὸν διορισμὸν των λόγῳ χάριτος. Διὰ τὸν ρέκτορα ἡ ἀπαίτησις ἀμφοτέρων ἦτο νόμιμος, διότι οὐδεὶς νόμος προέβλεπε τὴν περίπτωσιν ταύτην.

Διὰ τῆς ἐν λόγῳ λοιπὸν ἀποφάσεως τὸ Μεῖζον Συμβούλιον, ἠθέλησε νὰ διορθώσῃ τὸ ἄτοπον τῆς περιπτώσεως ταύτης, καὶ ἐθέσπισεν ὅτι διορισμοὶ ὀφφικιοῦχων λόγῳ χάριτος δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει ὑπὸ τοῦ ρέκτορος μετὰ παρέλευσιν ἔτους, ὅτι ὁ διορισμὸς παντὸς ὀφφικιοῦχου, λόγῳ χάριτος, θὰ ἀνηγγέλετο εἰς τὸν ρέκτορα, καὶ συγχρόνως ὁ διοριζόμενος ὤφειλε νὰ παρουσιάσῃ τὸν διορισμὸν του.

5. Πρὸς διόρθωσιν τοῦ ἀνωτέρω ἀτόπου θὰ ἦτο εὐκόλον, νὰ θεσπισθῇ ὅτι, οἱ λόγῳ χάριτος διοριζόμενοι ὀφφικιοῦχοι, ὤφειλον νὰ εὐρίσκωνται κατὰ τὸν διορισμὸν των εἰς τὴν ἔδραν τοῦ ὀφφικίου, ἀλλὰ τότε ἄλλο ἄτοπον σοβαρώτερον ἐλάμβανε χώραν. Διὰ διαφόρων πλαγίων μέσων διωρίζοντο διάφοροι ἀνίκανοι καὶ ἀκατάλληλοι. Τοῦτο φαίνεται ὅτι ἡδύνατο νὰ γίνῃ μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, δηλαδή ἡ Αὐθεντία ἀδιαφόρως ἡδύνατο νὰ ἀπονέμῃ λόγῳ χάριτος ὀφφίκια, εἰς πρόσωπα εἴτε ἐν Βενετίᾳ εὐρισκόμενα εἴτε ἀλλοδαῶν. Κατὰ γενικὸν σχεδὸν κανόνα ὁμῶς φαίνεται, ὅτι τὰ ἐκτὸς Βενετίας διοριζόμενα πρόσωπα ἦσαν ἀκατάλληλα, διὰ τοῦτο ἀφ' οὗ ἐξησφαλίσθη διὰ τῆς ἀποφάσεως ὑπ' ἀριθ. 1.